

INTERCITY naar PASEN

Vieringen Stille Week
28 maart - 4 april 2021

paslaan 6
7311 ak opeldoorn

doopsgezinde gemeente opeldoorn en omgeving

*Tekst: Dirk Jan Steenbergen
Opmaak/layout: Jan Dolleman*

I VOORAF

Treingeluiden en filmpje

ZEGEN voor op reis

*Moge de eeuwige God,
die erbij is als de zon opgaat en
ondergaat
en als we de zee oversteken,
onderweg onze schreden richten.*

*Moge de eeuwige God,
die ons nabij is als we zitten en als we staan,
ons met liefde omringen
en ons bij de hand leiden op deze reis.*

*Moge de eeuwige God,
die onze wegen kent
en de plaatsen waar we uitrusten
het goede nieuws zijn dat we delen
en ons op de eeuwige weg leiden.*

Lied van begin: *Ochtend ontluikt weer, Elni en Kees*

Ochtend ontluikt weer, zoals de eerste
Roodborstje zingt weer, als was hij er pas
Lof voor de ochtend, lof voor het zingen
Dag komt tot leven, nog steeds verrast

Dauw op de bloemen fonkelt in zonlicht
Als eens de regen op gloednieuw gras
Lof voor de geuren van landerijen
Waar lang tevoren zijn voetstap was

Aan ons gegeven is deze ochtend
Heerlijk ontsprongen uit Edens pracht
Lof met verheffing voor deze morgen
Gods nieuwe schepping van deze dag.

Mededeling

Welkom reizigers. U bevindt zich in de intercity met bestemming Pasen.

Een spannende treinreis op leven en dood.

Zonder tegenslag stoppen we op de stations 'Witte Donderdag', bij de halte Gethsemané, en bij de stations Goede Vrijdag, Stille Zaterdag, Paasnacht en Paasmorgen.

Tijdens de reis is er geen catering, u moet voor uw eigen versnaperingen zorgen. Wij wensen u een prettige reis. U bevindt zich in de intercity met bestemming Pasen.

Verhaal: een man met een missie

We volgen een man op reis. Op het laatste gedeelte van zijn reis. Op het diepte- en hoogtepunt van zijn levensreis tegelijk. JEZUS

Het is een man die de wereld

wil redden, die een einde wil maken aan het eeuwig lijden van de mens. Een man die het kwaad uit de wereld wil helpen. Een man met een verhaal over een nieuw bestel, een nieuw koninkrijk. Met andere begrippen en nieuwe gebruiken. De laatste wordt de eerste, de heerser een dienaar en de onderdrukte een vrij mens.

Zijn woorden zijn als vuur en ze worden niet begrepen.

Natuurlijk niet. Hij maakt vijanden bij de vleet. En zijn vrienden staan erbij en kijken ernaar.

Hij is een man van God a man with a mission.

En wij? Wij gaan met Hem mee. Op een afstandje. Omdat wij er maar zo weinig van begrijpen. Wat zoekt hij in de stad van zijn dromen? Wat zoekt Hij hier? En wat zoeken wij eigenlijk in Zijn spoor?

Volg mij, 0

*Hij zei volg mij
En ik heb gedaan
Alsof ik hem niet hoorde,
Hem niet herkende
In de massa die ons omgaf.
Zijn blik ontweken,
Mijn oren verstoopt
Tot hij ophield met vragen*

II STATION VAN VERTREK, PALMPASEN

Verhaal: vertrek?

Zondag vroeg gaan we op reis. Met tassen en koffers en boterhamzakjes gepakt komen we aan bij het station. Het is druk.

Het is druk op het station, overal mensen, kinderen, ijscokarren, ballonnen, patatkramen. Opwinding alom. Een drumband staat te oefenen, majorettes lopen rond, en zenuwachtig uit de maat. Oma's met lippenstift.

(Alsof het koningsdag is).

Feest in de stad, en feest op het station. Wat is er aan de hand?

Een duidelijk antwoord krijgen we niet. De omroeper komt niet boven het geluid uit. Iedereen wacht. De verwachting trilt boven het perron. We besluiten nog niet in te stappen en eerst te zien wat er komen gaat. De trein maakt ook geen aanstalten dus storten we ons maar in het feestgedruis.

Lied: Ze huilt maar ze lacht (*Maan*), *Suzanne en Jasper*

Ze zit hier alleen in de trein
En ze duikt in haar jas
Ze kijkt uit het raam
En ze vraagt zich af
Hoe zou het voelen jezelf te zijn
Want soms doet het pijn
maar ze huilt maar ze lacht
ze huilt maar ze lacht
Ze loopt door een wereld niet aardig voelt
Onbedoeld zegt ze dingen die iedereen altijd zegt
Want nooit gaat het slecht
Altijd oké en ze lult met ze mee
En ze lacht
Ze huilt maar ze lacht
En nu, ze laat het los
En nu, ze laat het los
Ze voelt zich alleen als ze loopt in de stad
En ze kijkt in het raam ziet een ander d'r staan

En ze weet wie het is
maar ze wil haar niet zijn
En ze gaat door met de schijn
En ze lacht
Ze huilt maar ze lacht
Want als ze morgen besluit niet te schuilen
Haar betere ik voor haar ware gezicht te ruilen
Zullen de vrienden die zij wil vertrouwen
Nog steeds van haar houden
Als ze huilt
Als ze huilt en niet lacht
En nu, ze laat het los
En nu, ze laat het los
Ze laat het los
Ze laat het los
Ooh
Ze laat het los
Ik zit hier alleen in de trein
En ik duik in mijn jas
En kijk uit het raam
En ik vraag me af
Hoe zou het voelen mezelf te zijn
Want soms doet het pijn als ik huil
Maar ik lach

Filmpje: Palmpasen

Gedicht: Palmpasen

*Langs de kant van de weg gestaan.
Uit onze schoenen kroop de hoop omhoog.
Hoop op eindelijk, NU
Iemand die wist en verstond wat we hoopten
Een man met het gezicht van GOD
Een man op een ezel
Een koning!!! We roepen en lachen erbij.
Een theater van Vrolijkheid
Carnaval in de stad*

Een man op een ezel met voeten die bijna over de grond slepen

Een koning, Jawel

En met de takken van de bomen zijn we schaterlachend over straat gerold

We hebben onze buik vast moeten houden van het lachen

Zoveel lachen doet zelfs pijn HOSANNA

Koning op een ezel

In de vrolijkheid van het moment neemt hij de lofzang aan

Voor even geen tweede gedachten aan naderend onheil

En een wolk van angst

Kom op, stenen van de straat, tegels van het perron

Doe mee, schreeuw mee, HIER IS DE KONING

Lied 551: Hosanna, Elni en Kees

Hosanna, Hosanna, de Heer komt voorbij, de Heer komt voorbij. Die daar komt gereden: gezegend is Hij. Hosanna, Hosanna, Hosanna, Hosanna, Hosanna.

Hosanna, Hosanna, nu nadert de stoet, nu nadert de stoet. Wij komen met palmen Hem blij tegemoet. Hosanna, Hosanna, Hosanna, Hosanna, Hosanna.

Hosanna, Hosanna, wij roepen het rond, wij roepen het rond en spreiden de kleren voor Hem op de grond. Hosanna, Hosanna, Hosanna, Hosanna, Hosanna.

Volg mij, 1

*Hij zei: Volg mij,
En ik heb – een beetje
bedremmeld- naar de neuzen van mijn schoenen
gekeken.*

*Alsof de vraag niet echt aan mij gesteld was, maar
aan anderen.*

*Tot hij begon te lachen
En zei dat hij er niets op tegen had als ik onderweg
nieuwe schoenen zou kopen
Als ik er zelf maar in bleef staan.*

Gedicht: De val van een ster (1)

*Maar na zoveel lachen treedt onherroepelijk een wat droeve
stilte in.*

Uitgelachen.

Zoute sporen op de wangen. En nu?

De takken vallen uit onze handen

*We rapen onze bestofte kleren op en trekken ze besmukt
weer aan.*

Kijken om ons heen

Wat nu? In godsnaam, waar moeten we heen?

Hij staart over onze hoofden in de verte.

De glimlach nog om zijn lippen,

Maar de tranen komen niet meer van het lachen.

We kijken naar wat hij ziet, zien de stad door zijn ogen

Lezen het verdriet in de straten, de dood in de stegen

De wanhoop uit de ramen.

Lied: voor Palmpaasavond (vs. 1), Elni en Kees

Weg zijn de dichte rijen wanneer de avond daalt.

De kleed'ren op de keien zijn alweer weggehaald.

*De donk're lege straten zijn plots'ling weer van steen,
en hopeloos verlaten. Daar loopt Hij nu alleen*

Gedicht: Gevallen ster (2)

Even nog de hoop dat Hij van gedachten zal veranderen.

*Dat Hij zal zeggen: Goed dan, ik jullie koning en jullie doen
wat ik zeg.*

*Maar nee, Hij staat te dralen, slentert weg,
Zonder een spoor van macht, zonder een spoor
DROEVE KONING VAN 12 CLOWNS
Een operetteleger met plastic zwaarden
Leeg ei, lege dop.
Hij heeft ons te kijk gezet en hij zal het weten ook.*

Lied: Leun op mij (*Ruth Jacott*), *Suzanne en Jasper*

Is het lijkt alsof niemand naar je kijkt
Als je denkt dat iedereen je soms ontwijkt
Leun op mij
Als de kleuren die je draagt niet van jou zijn
Als de dingen om je heen weer veel te grauw zijn
Leun op mij

Refr

Kom maar hier en leun op mij
Kijk niet terug maar kijk naar mij
Al het wachten is voorbij
Leun op mij, Leun op mij

Als het lijkt alsof niemand om je geeft
Als je niet meer weet waarom je eigenlijk leeft
Leun op mij
En als je hart gebroken is mm,mm
Leun op mij

Refr 2x

2e maal refr 2 keer Leun op mij

Verhaal: En toch

En toch stappen we in. Nieuwsgierig als we zijn. Trouw als we zijn. Ondanks de teleurstelling. Onderweg. Onderweg in een rijdende trein.
Waarheen? Hoe verder. De conducteur weet het wel.

Mededeling

U bevindt zich in de intercity bestemming Pasen.

Een spannende treinreis op leven en dood. Dit is een reis voor eigen risico.

Zonder tegenslag zal deze intercity stoppen op de stations

Witte donderdag, bij halte gethsemane, en op de stations

Goede vrijdag, stille zaterdag en paasnacht en paasmorgen

Tijdens de reis is er geen catering. Wij wensen u een zinnige reis.

U bevindt zich in de intercity naar Pasen.

Lied: voor Palmpaasavond (vs. 2), *Elni en Kees*

Hij weet: nog drie, vier dagen en dit Jeruzalem zal Hem de poort uitjagen en roepen: "Kruisig Hem".
Vannacht rijst voor zijn ogen als in een kwade droom steeds weer dezelfde hoge en bladerloze boom.

III ONDERWEG naar WITTE DONDERDAG

Filmpje: ONDERWEG

Samenvatting, inleiding, waar zijn we.

Lied: Op reis, onderweg naar ??

Tussen de liefde en de leegte (Stef Bos), Jasper en Suzanne

Ik blijf mijn hele leven reizen
Ik volg de wegen van de twijfel
Ik zoek naar wat ik nooit zal vinden
Want ik wil dwars door de dood heen zingen

Ik wil proberen iets te maken
Ik was altijd onderweg
Reisde onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte

Dit is geen leven om te delen
En toch is heel mijn hart van jou
Maar laat me niet teveel beloven
Want ik blijf mijn dromen trouw

Ik moet nog zoveel woorden zingen
Want dat is alles wat ik kan
Ik wil alleen zijn en alleen bij jou zijn
Maar ik vind nooit de balans

Dus ik blijf altijd onderweg

Verhaal: Onderweg

In de treincoupé is het rustig. We kijken uit het raam en het landschap schiet dagenlang voorbij. Op weg naar donderdag. Ochtend, avond, nacht. Af en toe een korte stop. Nog drie nachtjes, nog twee, nog één.

We dromen weg op het ritme van de wielen op de rails. De beelden van het zondagse station vervagen. Zo mooi als het begon.

Zo erg kan het allemaal niet worden. Toch? Het kan niet waar zijn.

Wakker worden in de schemer. Alweer. Het lijkt hier wel altijd te schemeren. Halfduister van onze gedachten. De lichten in de wagon flitsen aan. we wenden ons af van het raam, pakken een boek, lezen.

Nog drie nachtjes slapen, nog twee nog één.

Een beetje onzeker ben ik wel. Wil ik dit, kan ik dit?

Lied: Ken je mij (*Oosterhuis*), Jasper en Suzanne

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ogen die door de zon heen kijken
Zoekend naar de plek waar ik woon
Ben jij beeldspraak voor iemand
Die aardig is, of onmetelijk ver,
Die niet staat en niet valt
En niet voelt als ik,
Niet koud en hooghartig

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Hier is de plek waar ik woon
Een stoel op het water,
Een raam waarlangs het opklarend weer
Of het vallende duister voorbijvaart
Heb je geroepen? Hier ben ik

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ik zou een woord willen spreken
Dat waar en van mij is
Dat draagt wie ik ben,
Dat het houdt,
Ik zou een woord willen spreken
Dat rechtop staat als mens die mij aankijkt en zegt
Ik ben jouw zuiverste zelf,
Vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ben jij de enige voor wiens ogen
Niet is verborgen van mijn naaktheid
Kan jij het hebben,
Als niemand anders,
Dat ik geen licht geef, niet warm ben,
Dat ik niet mooi ben, niet veel
Dat geen bron ontspringt
In mijn diepte
Dat ik alleen dit gezicht heb,
Geen ander.
Ben ik door jou, zonder schaamte,
Gezien, genomen,
Door niemand minder?
Zou dat niet veel teveel waar zijn?
Zou dat niet veel teveel waar zijn?

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Gedicht: Dat gedram ook altijd

Veel vrienden heeft Hij niet meer. De massa is uitgedund door zijn striemende stem, zijn genadeloze analyse van onze lafheid. Nog maar een klein groepje getrouwen die door dik en dun.

We keken uit naar de dag dat Hij eens gewoon zou gaan doen. Net als wij. Met de gewone droefheid over de plannen waarvan we toch al wel wisten dat ze zouden mislukken. Met gewone idealen die nooit werkelijkheid zouden worden. Omdat de werkelijkheid van alle dag toch harder is dan de waarheid

Dat geen maat weten. Die totale wereldvreemdheid over wat je wel en niet kunt bereiken. En wat ons eerst had laten hopen, geloven, leven, ademen, bewegen, begint nu mateloos te irriteren. Ja, nu weten we het wel, genoeg !!

We schaamden ons ervoor. Geen van ons had de moed het te zeggen, maar het was zo. Judas was eigenlijk de enige die dat wel durfde: Breng die man tot redelijkheid!! Laat hem zien dat je er zo niet komt. Waar je ook heen wilt, zo kom je er niet.

Volg mij, 2

En Hij zei: Volg mij.

En ik schoot in de lach omdat Hij er zo serieus bij keek.

Maar toen hij niet meelachte, heb ik in zijn armen een potje gejangt

Ik vroeg hem hoe hij dat nou had kunnen vragen.

Ik volgde hem toch al zolang ik kon lopen.

Gedicht: All alone 1

Maar 's nachts trekt hij de stad achter zich dicht
Doet zijn woorden als een jas uit en zoekt de stilte van zijn
God alleen

Maar zo gemakkelijk mis stil zijn nog niet.

In de stilte, sluipt de angst dichterbij,
Noodlot duikt op uit de nevels van de nacht
Nog 3 nachten, nog 2, nog 1.

Lied: *Je hoeft niet bang te zijn, Kees en Elni*

Je hoeft niet bang te zijn,
al gaat de storm tekeer,
leg maar gewoon je hand,
in die van onze Heer.

Je hoeft niet bang te zijn,
als oorlog komt of pijn.
De Heer zal als een muur,
rondom je leven zijn.

Je hoeft niet bang te zijn,
al gaan de lichten uit.
God is er en Hij blijft,
als jij je ogen sluit.

Vragen: KENNEN WIJ HEM ?
HEBBEN WE HEM OOIT GEKEND?
OGEN ALS DE BLIKSEM, WOORDEN ALS EEN MES
LIEFDE ALS EEN OORDEEL
IS DIT GOD DIE SPREEKT? KENNEN WIJ GOD? WILLEN WE
HEM ZO KENNEN?

Lied: *Ken je mij (reprise), Jasper en Suzanne*

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ogen die door de zon heen kijken
Zoekend naar de plek waar ik woon
Ben jij beeldspraak voor iemand
Die aardig is, of onmetelijk ver,
Die niet staat en niet valt
En niet voelt als ik,
Niet koud en hooghartig

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

TUSSENSTOP op woensdag

Verhaal: Het ritme ontvalt ons. We schrikken wakker uit lezen of slaap. De trein staat stil. Een klein station, maar vol mensen. In hun handen manden en flessen. Inkopen doen.

Mededeling

Dames en heren. Vanwege een technisch mankement en om nieuwe voorraden in de slaan stoppen we even op halte woensdag. De halte 'stilte voor de storm'. U kunt hier even uw benen strekken en een enkele aankoop doen in de kiosk. Na deze korte tussenstop reizen we verder naar het volgende station. Station Witte Donderdag.

Neem hier je tussendoortje, mars, of iets anders.

Lied: *Geef vrede heer, geef vrede (vs. 2), Kees en Elni*

Hij weet: nog drie, vier dagen en dit Jeruzalem zal Hem de poort uitjagen en roepen: "Kruisig Hem".
Vannacht rijst voor zijn ogen als in een kwade droom steeds weer dezelfde hoge en bladerloze boom.

Mededeling

Dames en heren. Het wordt tijd om weer plaats te nemen. Het technisch mankement lijkt opgelost. We vervolgen onze reis naar station Witte Donderdag waar we morgen tegen de avond zullen arriveren. Wilt u allen instappen alstublieft.

IV STATION WITTE DONDERDAG

Samenvatting

Verhaal

Na een korte onderbreking zijn we weer doorgetreind. Nog een nacht, weer een dag. Doodmoe van het zitten en lezen, flauw van de chocolade repen, gevulde koeken en de slappe koffie uit de restauratiewagen verlangen we naar een eindpunt. Dan klinkt de verlossende stem:

Mededeling

Goedenavond allemaal. We naderen station 'witte donderdag'.

Deze avond zal de intercity hier stilstaan. U kunt hier een maaltijd nuttigen in de stationsrestauratie.

Deze trein zal na deze stop verder gaan in de richting Gethsemane.

U kunt hier overstappen op de stoptrein richting emmaus, alsmede op bussen in verschillende richtingen.

Verhaal: Perron witte donderdag, een vreemde maaltijd.

En als we dan eindelijk stoppen vallen we stram uit de trein.
HONGER, DORST.

Echt fris ruiken we niet meer.

Avond, een leeg station. Maar er lijkt op ons gerekend. We kunnen ons oprispen en in de stationsrestauratie staat de tafel gedekt. Kaarsen, witte lakens op de tafels, en genoeg brood en wijn voor iedereen. Gelukkig maar. HONGER

Toch rent er niemand op de tafels af, niemand zoekt snel een plaatsje bij het raam. We dralen en schuifelen wat op de drempel. Waar zijn we. Wie zit waar?

Wat moeten we zeggen?

Er is nergens personeel.

Behalve Hij dan . Hijzelf beheert de wasruimtes waar we ons opknappen. Hij is toiletjuffrouw, kok en kelner tegelijk. Hij moet ons bijna dwingen om naar binnen te gaan. Iedereen voelt dat dit niet zomaar een gezellig etentje gaat worden.

Gedicht: De laatste maaltijd

*Een laatste maaltijd,
een grijzig samenzijn omhult ons eten
de klop is gehoord, de deur is geopend, de tafel is gedekt*

STILTE,

*Maar niet uit vrede
Niet uit gewoon niets meer te zeggen hebben
Niet uit gelukkig zijn*

*Beheerst mijn mond
Koeien en kalverenpraat dan maar
Polderpraat*

*Hij zwijgt, terwijl ik verkramp
Nee, echt gezellig wordt het niet*

*Visite bent u, geen huisgenoot
Steeds wil ik een beleefd respect aan de dag leggen
Maar we voelen ons geen van beiden echt op ons gemak.*

Lied: Naar menselijke gewoonte (vs. 1, 2, 3 en 4), Kees en Elni

Die naar menselijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden
werd geboren, ver van hier

die genoemd werd: Jesjoe, Jezus
zoon van Jozef, zoon van David
zoon van Jesse, zoon van Juda
zoon van Jacob, zoon van Abram
zoon van Adam, zoon van mensen
die ook Zoon van God genoemd wordt,
heiland, visioen van vrede,
licht der wereld, weg ten leven,

levend brood en ware wijnstok
die, geliefd en onbegrepen,
werd bewaard in taal en teken
als een eeuwenoud geheim
als een wachtwoord doorgegeven
als een vreemd vertrouwd verhaal
die een naam in mijn geheugen
die de stem van mijn geweten

die mijn waarheid is geworden:
hem gedenk ik hier en noem ik,
als een dode die niet dood is,
als een levende geliefde
die gekozen heeft te leven
voor de armsten van de armen
help man, reisgenoot en broeder
van de allerminste mensen

die, ten dage dat hij rondging
door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde,
hen verzoende met elkaar
die niet steil en ongenaakbaar,
niet hooghartig, als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde

Verhaal/gedicht: MAALTIJD

Hij heeft ons aangekeken. De een na de ander. Telkens bleven zijn ogen even hangen op elk van onze gezichten. En, zoals wij iedere trek rond zijn mond, elke rimpel om zijn ogen, kenden, zo kende hij die van ons. We kennen elkaar al zo lang. Maar hij keek verder. Dieper dan de oppervlakte reikte zijn blik en elk van ons was alleen met zijn gedachten.

Wat denkt hij? Hoe zou Hij me noemen? Dwaas, verrader, lafaard, zwakkeling, mislukkeling,?

En toen hij de ronde met zijn blik had gedaan, ontkende hij de namen die we onszelf in zijn ogen gegeven hadden niet. Maar voluit, royaal gemeend zei Hij:

IK HOU VAN JE !!!

En nu ik me dit herinner zou ik dat een avond lang, een leven lang, willen herhalen:

IK HOU VAN JE, ik hou van je, ik hou van je.

Om het uiteindelijk te kunnen geloven

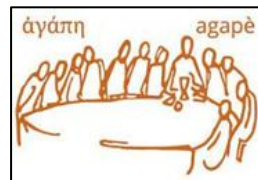
Lied: over liefde, Elni en Kees

Liefde je raakt aan geluk, haast te groot.
Liefde, zo sterk, ja zo sterk als de dood.
Liefde, het goede dat trekt en ons wenkt.
Leve de liefde, 't is God die haar schenkt.

Liefde de kleur van de stem die weerklinkt.
Liefde, die ons, van verwachting doordringt.
Liefde genezing voor wie is gekrenkt.
Leve de liefde, 't is God die haar schenkt.

Liefde, het licht in de tunnel van pijn.
Liefde, de wilskracht opnieuw heel te zijn.
Liefde, krediet van een vriend op je weg.
Leve de liefde, 't is God die haar schenkt.

Liefde, de Schepper, de Zoon en de Geest.
Liefde, het komend rijk - het is er reeds.
Liefde het pad dat de heilige kent.
Leve de liefde, 't is God die haar schenkt.

LIEFDESMAALTIJD

Toen pakte hij het brood. Hij brak het en gaf ieder van ons een stuk. Hij zei:

Eeuwige, dank voor alles wat uw schepping ons gegeven heeft. Dank voor de mensen om ons heen, dank voor de dieren en dank voor het brood.

Hij keek de kring rond en zei: dit zou mijn lichaam kunnen zijn. Het zal niet lang meer duren. Maar herinner mij elke keer wanneer je dit brood breekt en deelt met elkaar. In liefde voor elkaar. En wij aten, zwijgend dit keer, waar was onze grote mond gebleven?

Een stiltemoment om een stukje brood te nemen.

En zo deelde hij ook de wijn, zijn bloed zei hij. En wij moesten proosten op zijn afscheid. En bij elk glas wijn denken aan zijn bloed. Maar het altijd delen uit liefde. En wij dronken.

Een stiltemoment om een slokje wijn of sap te nemen

In de war waren we. Waar moest dit heen?

Volg mij, 3

Hij zei Volg mij

En dat deed ik

*Maar bij elke kruising kregen we meningsverschil
over de juiste route*

Tot ik hem zo had overtuigd van mijn gelijk

Dat hij achter mij ging lopen, dacht ik

*Want toen ik me omdraaide was ik alleen in een
uitgestrekt landschap.*

Waar in ik nog geen boom herkende.

Psalm 121, psalmen van nu. *Video of live*

Ik kijk omhoog naar de hoge bergen:
Waar komt mijn hulp vandaan?
Mij helpt de HEER, die aarde en hemel,
Die alles heeft gemaakt.
Hij staat niet toe dat je voet zal zwikken.
Hij is niet ingedut!
Hij dommelt niet, valt zeker niet in slaap
Die Israël bewaart.
De HEER bewaart, hij is je schaduw,
Steeds aan je rechterhand.
De middagzon, en in de nacht de maan,
Doen je totaal geen kwaad.
De HEER bewaart je voor al het kwade.
De HEER bewaart je hart.
Ga je naar huis, of trek je eropuit:
God helpt je altijd weer.

Gedicht: *Op weg*

*Kom, we gaan, zegt Hij
En achter ons een uitgekledede kerk.
Te kijk gezet.*

*Stom orgel, dode kaarsen, voor een stervende mens
Godverlaten plaats in een godvergeten wereld*

*Wat sta je daar nog, met je toren omhoog in de nacht
STORT IN !!*

Tochthoek, met de koude wind rond je lege banken

Weg van hier, naar Nergenshuizen.

Naar niemand-weet-ook- GOD-niet- waar naar toe

Naar huis, naar bed, SLAPEN, het is al laat

En vergeten dat het...

Kom we gaan zegt Hij

En alles staat stil,

ook onze trein.

IV HALTE GETHSEMANE

Mededeling:

Goedenavond dames en heren. We naderen halte Gethsemane. Na een korte tussenstop zal deze trein verder gaan als intercity met bestemming Pasen. In de uren die we hier stilstaan kan ik u een wandeling door de tuinen aanbevelen.

Verhaal: Geen trein, geen bussen, lopen dus

Kom we gaan, zegt Hij. En we gaan. Er gaat hier geen trein. Er zijn zelfs geen bussen ingezet. We gaan lopen vanaf het lege station.

Met lood in de benen en de moed in de schoenen naast onze versgewassen voeten. Kom we gaan.

Struikelend door het donker van de koele avond. Over hekken en hekken geklommen, onze benen opgehaald aan de bramen. Doodmoe van het reizen, eten, zware woorden en wijn vallen we als zakken op de grond. En nu?

Volg mij, 4

Hij zei: volg mij

Hij ging er vervolgens zo snel vandoor

Dat ik rollerskates heb moeten kopen om hem bij te houden.

En toe ging het wel

Totdat ik ouder werd

Ik niet meer o snel kon schaatsen

En bovendien het asfalt ophield

Ik alleen nog heet zand onder mijn voeten had.

Lezing: Lukas 22 : 39-46, basisbijbel

In de tuin van Getsémané

39 Jezus verliet de stad en ging zoals altijd naar de Olijfberg. Zijn leerlingen gingen met Hem mee. 40 Toen ze

daar waren aangekomen, zei Hij tegen hen: "Bid dat jullie je geloof niet zullen verliezen *door wat er gaat gebeuren.*" 41 En Hij liep een eindje bij hen vandaan. Op ongeveer een steenworp afstand knielde Hij neer en begon te bidden. 42 Hij bad: "Vader, laat Mij alstublieft niet de beker *van uw straf* leeg hoeven te drinken." Maar Ik zal niet doen wat Ik Zelf wil, maar wat U wil." 43 Toen kwam er een engel bij Hem om Hem kracht te geven. 44 Daarna bad Hij nog vuriger. Hij begon zó bang te worden, dat zijn zweetdruppels veranderden in bloeddruppels die op de grond vielen. 45 Toen Hij klaar was met bidden, stond Hij op en ging naar zijn leerlingen. Hij merkte dat ze van verdriet in slaap waren gevallen. 46 Hij zei: "Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie je geloof niet zullen verliezen."

Gedicht: Ik wil niet

God, ik durf niet binnendringen in die tuin

*Wat zou ik moeten schrijven over dat alles brandende vuur
van angst*

Zijn kreet: ik wil niet

Zijn pijn: ik ben bang

Voor alle zonden van de hele wereld

Hoe moet zijn zweet in woorden worden vertaald?

Zodat ik het begrijp

God, ik durf niet binnendringen

*Daar waar angst en liefde vechten om
de beker van de dood*

Het enige dat ik nog kan is slapen

Slapen en vergeten dat ik hier ooit was.

Lied: Toen Jezus had gebeden (*Liedboek 570*), *Kees en Elni*

Toen Jezus had gebeden, gebeden in de hof
Toen lagen zijn discipelen, te slapen in het stof

Zij zouden met hem waken, maar wakker bleef er geen
Zijn kwamen naar Getsemané, maar lieten hem alleen

Hun ogen gingen open, hun ogen vielen toe
Zij wilden zijn waar Jezus was, maar waren veel te moe

En Jezus ging iets verder, iets verder in de nacht
Daar sprak hij met zijn vader en ontving hij nieuwe kracht

Lezing: Johannes 18 : 1-11

Jezus wordt gevangengenomen

1 Nadat Jezus dit had gezegd, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de beek de Kedron. Daar ging Hij met hen een tuin in. 2 Ook Judas die Hem ging verraden, kende die tuin. Want Jezus was daar vaak met zijn leerlingen geweest. 3 Judas kwam daar ook naartoe. Hij had een groep soldaten en tempelbewakers meegekregen. Ze hadden lantarens, fakkels en wapens bij zich. 4 Jezus wist wat er allemaal met Hem zou gaan gebeuren. Hij stapte naar voren en zei tegen hen: "Wie zoeken jullie?" 5 Ze antwoordden Hem: "Jezus van Nazaret." Hij zei tegen hen: "IK BEN dat." Ook Judas die Hem had verraden, stond bij hen. 6 Toen Jezus zei: 'IK BEN dat,' wankelden ze achteruit en vielen op de grond. 7 Jezus vroeg opnieuw: "Wie zoeken jullie?" En ze zeiden: "Jezus van Nazaret." 8 Jezus zei: "Ik zei jullie toch dat IK dat BEN. Als jullie Mij zoeken, laat deze mannen dan gaan." 9 Zo gebeurde wat Jezus kort hiervoor had gezegd: 'Van de mensen die U Mij heeft gegeven, heb Ik niemand verloren laten gaan.' 10 Simon Petrus had een zwaard bij

zich. Hij trok het en sloeg het rechteroor van de slaaf van de hogepriester af. Die slaaf heette Malchus. 11 Jezus zei toen tegen Petrus: "Steek je zwaard weg. Ik moet de beker van Gods strafleegdrinken die de Vader Mij geeft. *Het is nodig dat dit allemaal gebeurt.*"

Verhaal

Hoe nu verder??? *Geen trein, geen bussen, dan maar slapen in de tuin. En we bidden, een gebed van vroeger, tegen onze twijfel.*

*Ik ga slapen ik ben moe
Doe mijn beide oogjes toe
Here houdt ook deze nacht
over ons getrouw de wacht AMEN*

en nu afwachten tot morgen, met angst in ons hart

Lied: Ga je mee naar morgen (Licht 18), Elni en Kees

Ga je mee naar morgen, samen door de nacht
Ik zal voor je zorgen, als je op me wacht
Laat de wereld doorgaan, let niet op de tijd
Dit moet even voorgaan, anders krijg je spijt

Niet meer lopen treuren, kom maar met me mee
Wat kan je gebeuren, 't is een goed idee
Jij en ik straks samen, goed voor allebei?
Of zal je je schamen, hoor je wel bij mij?

VI STATION GOEDE VRIJDAG

Samenvatting

Lied: *Omkijken (Licht 75), Kees en Elni*

Gister in het maanlicht, keek ik even terug
Op wat het leven aanricht, alles ging zo vlug
Waar is het gebleven, 't ging zo snel voorbij
Nu neem ik toch even, een ogenblik voor mij

'k weet dat elke morgen, alles anders lijkt
Als je alle zorgen bij het licht bekijkt
Maar vanochtend denk ik, waar kom ik vandaan
En hoe kan het nu nog, netjes verder gaan.

Mededeling

Goedenavond allemaal. We naderen station goede vrijdag. Eindstation nummer 1. U wordt verzocht hier allen uit te stappen en eventueel over te stappen. We bevinden ons op een doodlopend spoor. Aan de andere kant van de galgenheuvel kunt u zo mogelijk uw reis vervolgen. Indien nodig worden er bussen ingezet.

Eerste eindstation Goede Vrijdag.

Verhaal: Onderweg naar

Ochtendschemering als we elkaar weer treffen op het perron van gisteravond. De tafels in de restauratie zijn opgeruimd, de afwas is gedaan, er is geen spoor meer van een maaltijd of grote woorden. De perronwacht gebiedt ons haast te maken. Treinen horen op tijd.

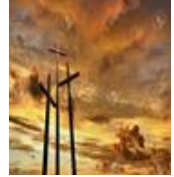
De trein rijdt. Langzaam. Het is maar een klein stukje. Hij stopt alweer. Centraal station, hartje stad.

Wie wil er eigenlijk nog verder op deze reis? Maar terug kunnen we niet.

Een lange stop. Ik wandel door de hitte en door het oude centrum van de stad. Op zoek naar souvenirs en ansichtkaarten. Ik wandel zijn dood tegemoet. Maar hoe kon ik dat weten?

Lied: voor Palmpaasavond (vs. 3), *Elni en Kees*

Als Hij zijn kruis zal dragen naar 't kale Golgotha,
vernederd en verslagen, die loopt Hem dan nog na?
Wie van die Hij bevrijdde uit pijn en angst en nood,
wie wil er met Hem lijden in liefde tot de dood?

Video: De zandtovenaar

Lied: Blijf dicht bij mij (*Licht 48*), *Kees en Elni*

Blijf dicht bij mij, 't wordt donker om me heen
Zekerheid wankelt, laat me niet alleen
Als alles lijkt of niemand mij meer ziet
Blijf dan heel dicht bij mij, verlaat mij niet

Blijf naast me staan, mijn veiligheid verdween
Als alles weg is, waar kan ik dan hee?
Help me bij 't dragen van het groot verdriet
Blijf heel dicht naast me staan vergeet me niet

Geef me je hand en blijf zo dicht bij mij
Blijf bij me waken, straks is het voorbij
Steun met de stap naar 't onbekend gebied
Blijf heel dicht bij me en verlaat me niet.

Gedicht: GOD is vannacht gevallen

God is vannacht gevallen
Ik heb het zelf gezien
Hij reed op een ezel een grote witte stad binnen en de
mensen juichten
Ze riepen dat Hij koning moest worden, maar Hij keek
eerder droevig

En toen hij niet luisterde, naar hun gedwongen uitnodiging

Lieten ze hem vallen, met de tranen in zijn ogen

Ze namen hem gevangen en wij zijn allemaal gevluht

Wij waren zijn vrienden, maar we zijn allemaal gevluht, toen we zagen dat Hij leed.

Ze sloegen hem aan een kruis, een groot houten kruis, en hij is doodgedruppeld

Ze vroegen mij: ken je hem? en ik zei NEE

Ze vroegen mij: Jij kende hem toch.... En ik zei NEE

Ze zeiden tegen mij, maar jij hebt hem toch gekend,... en ik NEE

Ik ken hem niet, vervloekt, ik zweer het

Ik ken hem niet.

En toen heb ik pas gehuild

Hij is dood

En ik heb hem niet gekend.

Lied: *Mag ik dan bij jou, Jasper en Suzanne*

Als de oorlog komt
En als ik dan moet schuilen
Mag ik dan bij jou?
Als er een clubje komt
Waar ik niet bij wil horen
Mag ik dan bij jou?

Als er een regel komt
Waar ik niet aan voldoen kan
Mag ik dan bij jou?
En als ik iets moet zijn
Wat ik nooit geweest ben
Mag ik dan bij jou?

Refr.

Mag ik dan bij jou schuilen
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag
Mag jij altijd bij mij
Kom wanneer je wilt

Ik hou een kamer voor je vrij
Als het onweer komt
En als ik dan bang ben
Mag ik dan bij jou?
Als de avond valt
En 't is mij te donker

Mag ik dan bij jou?
Als de lente komt
En als ik dan verliefd ben
Mag ik dan bij jou?
Als de liefde komt
En ik weet het zeker
Mag ik dan bij jou?

Refr: Mag ik dan bij jou schuilen

Als het einde komt
En als ik dan bang ben
Mag ik dan bij jou?
Als het einde komt
En als ik dan alleen ben
Mag ik dan bij jou?

Gedicht: Wat sterft herhaalt zich

*God, er is wat afgestorven vandaag
Zovelen ongenoemd gedood
Gestorven, geslacht, verwond
Vernietigd, opgehouden, leeggebloed en doodgeknuppeld*

*Met Hem zijn er miljoenen levens
Ogehouden te bestaan
Een vader, een broer, een man, een soldaat
Een vluchteling, een anonieme reiziger
Een scholier op weg naar huis
Een man op een fabrieksterrein
Een kind in een kelder
Een man voor de klas
Een vrouw in een vangrail
Een vrouw op een vuilnishoop
Dood*

*Zoveel afgestorven, afgemarteld, afgemaakt
Mijn God, waarom heeft u ze verlaten?
Toen wij ontbeten, nam hij zijn kruis
Toen wij onze koffie dronken, viel hij
Toen wij onze tanden poetsten, viel hij opnieuw
Maar verder terug moeten we, naar gisteren
Toen we hem alleen hebben laten staan.
Toen we te laf waren om te bekennen dat we bij hem horen
Nog verder terug moeten we, naar zondag
Toen we lachens naar de optocht gekeken hebben. En gezwaaid
met onze handen.
Leve de koning, toen was alles nog goed.
God, er is wat afgestorven vandaag.
En iedere keer hoop ik dat dit de laatste keer is
Maar het is nooit de laatste keer
Volgend jaar zitten we hier weer.
Daar zitten we dan*

Lied: Dit is 't moment (*Licht 50*), *Elni en Kees*

Dit is 't moment, de tijd is nu gekomen
Dat ik van jou ook afscheid nemen moet
Dat er een einde komt aan onze dromen
Dat er een wolk trekt voor de zonnegloed
We hebben zoveel voor elkaar betekend
Niets was teveel, te weinig of te zwaar
Zo vol vertrouwen op elkaar gerekend
Altijd begrip, in ieder klein gebaar

Maar laat me gaan, ik ben niet echt verdwenen
Ik ben en blijf voor altijd om je heen
Ik zal jou eeuwig alle hulp verlenen
Je ziet me staan, waar 't zonlicht op
me scheen
Je kunt me horen in 't nacht'lijk
duister
Je kunt me voelen in de morgen
dauw
Je zult dan merken dat ik naar je
luister
Ik blijf jouw warmte in de stille kou

Volg mij, 5

Hij zei: Volg mij

En ik zei dat is goed, maar wat moet ik dan doen?

Hij zei: doe jij voorlopig nou maar helemaal niks

Behalve precies wat ik doe

Fair deal zei ik, en daar gingen we

We waren nog maar een paar kilometer onderweg

of hij draait zich om en vraagt: Heb ik een jas aan?

Nee zeg ik, natuurlijk niet, die heb je net weggegeven

Waarom draag jij er dan nog één?

Gedicht: Daar hang je dan

Drie uur in de middag
Ik zelf te goed eluncht
Een glas teveel
En slaperig de middag in
God zelf die sterft. God zelf van God verlaten
Godverlaten alleen aan een houten paal gespijkerd

Alle zwarteheid van de wereld, alle domheid
Alle geboer, gebral, misbruik, misvorming, haat
Ontrouw, doodslag, moord, verkrachting
Alle zwarteheid van de wereld verzamelt zich op
Die vrijdagmiddag, op een kale heuvel even biten Jeruzalem
Als je kijken kon zag je de grijns van het kwaad
dat de mens van benden af toekwam:

Je hebt het zelf gewild
Je koor ervoor om goed te zijn
En kijk:
Godverlaten, eenzaam, dood
Daar hang je dan.
Ja, daar hang je dan!
En wat kan er nou nog ?

Lied: Licht 18 (*reprise*), *Kees en Elni*

'k Weet dat elke morgen
Alles anders lijkt
Als je alle zorgen
Bij het licht bekijkt
Laat me nu maar even
Staren naar de maan
Morgen zal ik 't leven
Sterk weer binnen gaan

VII STATION STILLE ZATERDAG

Mededeling

Dit is station stille zaterdag. Ik wil u vragen om stilte in acht te nemen.

SSSSSTTTTTT

Verhaal

Het is stil op het perron. Geluid van vogels, maar ze hebben niets te zeggen. Ze kletsen maar wat.

Het is dag maar het licht voelt ongepast. Het zou donker moeten blijven, voor altijd nacht.

Treinen komen voorbij. Reizen van A naar B en terug. God mag weten waar naar toe. Zoals elke dag. Die van ons staat stil

Hoe gaan we verder? De borden boven het perron zijn leeg. Gaan we eigenlijk nog wel verder? Wat hebben we nog over? Enkel zijn woorden en verhalen.

Gedicht: Zo stil was het nog nooit

Een dag lang hebben we rondgehangen. Niets dan windstilte in hoofd en hart. Maar nu rijden we dan eindelijk weer. Het is pas avond, maar de nacht vliegt langs de ramen. Dieper en dieper donker. Zwarter dan hand voor ogen. Geen rode flits van seinpalen of geel van wisselwachthuisjes. Bleke gezichten van medereizigers vervagen. We zwijgen als het graf. Zelfs het geluid van de wielen verzinkt in het duister en versterkt de stilte. Het is doodstil.

*Rijden we nog, of staan we voor eeuwig stil in deze nacht?
Maar als het donker niet zwarter, niet dieper kan, flakkert
een oranje licht door de wagon. We staan stil. Op een
onbekend perron brandt een vuurtje ons tegemoet. Niemand
weet waar we zijn of waar we staan. Met het donker nog in
ons hoofd warmen we onze koude handen aan de vlammen.*

Slotlied: Beginnen (Licht 2), Elni en Kees

Hoe moet ik gaan beginnen
Waar ligt die nieuwe start
Hoe kan ik overwinnen
Met twijfels in minn hart
Die mij altijd doen buigen
Voor wat een ander doet
En die mij overtuigen
Mijn wil lijkt doodgebloed.

PAASDIENST

VIII STATION in de PAASNACHT

Mededeling

*Beste reizigers. Nadat we op halve snelheid
Station stille zaterdag achter ons hebben gelaten komen we aan
op station de paasnacht.*

Gedicht: Gewoon verder leven ?!

*Daar zitten we weer. Waar wachten we op?
Waarom laten we het er eenvoudig niet bij?
Zo is het leven, het eindigt met de dood, zoals wij allemaal
Waarom zou dat bij Hem anders zijn?
Waarom zijn naam met een hoofdletter, op een graf zonder
bezoek?
Hij is dood
Blijf rustig zitten als je wilt
Huil desnoods
Weet desnoods niet, hoe je morgen verder moet
Maar overmorgen, of misschien de dag erna
Wen je eraan, leef je verder, hoe dan ook
Je zult wel moeten, want je eigen dood is nog zo ver weg
Waarom zitten we hier dan nog?
Hij is dood, en wat kunnen wij anders dan herinneren?*

Volg mij, 6

*En Hij zei: Volg mij. En ik had nog maar net –
twijfelend en aarzelend - geknikt, of hij duwde me
onder water. Zo lang !! Zo lang drukte hij mijn
gezicht onder de oppervlakte van de ijskoude stroom
die we over zouden steken, dat ik dacht te stikken. Dat
mijn longen de druk niet meer zou kunnen weerstaan*

en het water uiteindelijk zou binnendringen. En nog drukte zijn hand mij onder.

Pas vlak voor het definitief verdrinken haalt hij me uiteindelijk boven. En toen we dan eindelijk op weg gingen, zei hij: vergeet nooit dat dood en doop hetzelfde zijn.

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen, *Elni en Kees*

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Binnenbrengen en aansteken nieuwe kaars

Overdenking in de paasnacht

Wat wil ik nou nog ?

Wat wil ik? Terwijl ik roep in de stilte van de vroege nacht?

Een antwoord? dat is de vraag niet

De vraag is: kan ik het antwoord aan?

Ook als het klinkt: Volg mij

Als er iets op moet staan vannacht is het onze moed om te doen
als Hij

Als er iets op moet staan vannacht is het onze wil om hem te
volgen

Als er iets op moet staan is het ons geloof dat de dood niet het
laatste woord spreekt

Als er iets nieuw moet zijn vannacht is het onze liefde geboren
uit hem, bestemd voor de wereld

Als er iets op moet staan vannacht is het mijn antwoord op: Heb je me lief?

En wee als je ja zegt.

Want het woord dat is opgestaan vannacht zegt: Oké, dat is goed, VOLG MIJ !!

Lied: Licht dat ons aanstoot (vs. 2)

Licht, van mijn stad de stedehouder
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen en elk zijn naam in vrede
draagt.

IX STATION PAASOCHTEND

Verhaal

Niemand weet meer hoe laat het is geworden. Hoe lang er is gelachen en gedanst in de grote hal van het station. Maar de ochtend brengt geen hoofdpijn. De vreugde heeft de korte slaap ruimschoots overleefd en we gaan door met zingen en vrolijk zijn. Niemand wil terug naar huis. Wij GAAN nog niet naar huis, nog lange niet, nog lange niet.

Lied: Daar juicht een toon, daar klinkt een stem, *Elni en Kees*

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem
die galmt door gans' Jeruzalem
een heerlijk morgenlicht breekt aan
de Zoon van God is opgestaan

Nu jaagt de dood geen angst meer aan
want alles, alles is voldaan
wie in geloof op Jezus ziet
die vreest voor dood en duivel niet

Want nu de Heer is opgestaan
nu vangt het nieuwe leven aan
een leven door Zijn dood bereid
een leven in Zijn heerlijkheid

Verhaal

Aangekomen. Terug van weg en nu naar huis. Maar niemand lijkt van plan om uit te stappen.

Met een vreemde mengeling van gevoelens kijken we elkaar aan. Licht in het hoofd. Te weinig slaap, teveel gedacht. We schudden hier en daar een hand ten afscheid. Houden elkaar langer vast dan nodig om gedag te zeggen. Iemand praat, maar niemand zegt iets terug. Dan zwijgt hij maar weer.

Een koffer uit het rek getild. Een weekendtas op schoot genomen. Doelloos. Uit het raam kijken, maar er valt niets bijzonders te zien.

Lied: Licht dat ons aanstoot (vs. 3), *Kees en Elni*

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Lezing: Johannes 20 : 11 - 18

Maria ziet Jezus

11 Maria stond buiten bij het graf te huilen. Huilend bukte ze zich om in het graf te kijken. 12 Toen zag ze daar twee engelen in witte kleren zitten. De één zat aan het hoofdeinde en de ander aan het voeteneinde van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 13 Ze zeiden tegen haar: "Vrouw, waarom huil je?" Ze antwoordde: "Omdat ze mijn Heer hebben weggehaald. En ik weet niet waar ze Hem hebben gelegd." 14 Toen draaide ze zich om en zag Jezus staan. Maar ze herkende Hem niet. 15 Jezus zei tegen haar: "Vrouw, waarom huil je? Wie zoek je?" Ze dacht dat het de tuinman was en antwoordde: "Als U Hem heeft weggehaald, zeg me dan waar U Hem heeft neergelegd! Dan zal ik Hem meenemen." 16 Toen zei Jezus: "Maria!" Ze draaide zich om en zei tegen Hem: "Meester!" 17 Jezus zei tegen haar: "Raak Mij niet aan. Want Ik ben nog niet naar mijn Vader in de hemel gegaan. Maar ga nu naar mijn broeders. Zeg hun dat Ik terugga naar mijn Vader die ook jullie Vader is. Naar mijn God die ook jullie God

is." 18 Maria Magdalena ging naar de leerlingen en vertelde hun dat ze de Heer Jezus had gezien en wat Hij tegen haar had gezegd.

Verhaal

Een nieuw vertrouwd gezicht
Een nieuw gezicht in de coupé. Vandaag
pas opgestapt. Rijkelijk laat, nu we
nergens meer heengaan. Het nieuwe
gezicht vraagt of iemand misschien nog
iets te eten heeft. Jawel. Brood is er
nog, en nog wat gebakken vis. En met
dat HIJ het aanneemt en begint te ten
zien we Zijn handen, dan Zijn ogen, en
dan ZIJN volle lach.

Lied: *Als een vogel uit zijn as (melodie Christus onze Heer
verrees, Licht 1), Elni en Kees*

Alles komt opnieuw tot leven
Als een vogel uit zijn as
Nacht heeft 't donker prijsgegeven
Als een vogel.....
le'dre nieuwe kans ontspruit
Als
't Licht strekt brede vleugels uit
Als

Laat ons 't nieuwe leven vieren
Als
Over zeeën en rivieren
Als
Vrij te zijn en onbevreesd
Als
't Lichtend voorbeeld is ons feest
Als

Gedicht

Want als hij is opgestaan vannacht, dan ook onze moed om te doen als hij

Want als Hij is opgestaan in deze vroege ochtend, dan ook onze wil om hem te volgen

Want als hij is opgestaan, dan ook ons geloof dat het donker niet het laatste woord spreekt

Als er iets nieuw is deze dag

is het onze liefde

geboren uit hem

en bestemd voor de wereld

Want als er iets is opgestaan is het ons antwoord op :

HEB JE ME LIEF

Lied: Naar menselijke gewoonte (vs. 1, 5 en 6), Elni en Kees

Die naar menselijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden
werd geboren, ver van hier

die genoemd werd: Jesjoe, Jezus
zoon van Jozef, zoon van David
zoon van Jesse, zoon van Juda
zoon van Jacob, zoon van Abram
zoon van Adam, zoon van mensen
die ook Zoon van God genoemd wordt,
heiland, visioen van vrede,
licht der wereld, weg ten leven,

die zijn leven voor zijn vrienden
prijsgaf, door een vriend verraden,
die, getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden,
die, van God en mens verlaten,
is gestorven als een slaaf

die gestrooid is in de akker

als het kleinste van de zaden,
die daar wacht een lange winter
in de stilte van de dood,
die als graan geoogst zal worden
die als brood gedeeld wil worden
om in mensen mens te worden

die, verborgen in zijn God,
onze vrede is geworden,
onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet van uit zijn verte
die ons aankijkt van dichtbij
als een kind, een vriend, een ander

hem gedenk ik hier, hem noem ik
en beveel hem bij je aan
als je levende geliefde
als de mens die naast je is.

Slotlied: My heart wil go on

Every night in my dreams
I see you, I feel you
That is how I know you go on

Far across the distance
And spaces between us
You have come to show you go on

Near, far, wherever you are
I believe that the heart does go on
Once more, you open the door
And you're here in my heart
And my heart will go on and on

Love can touch us one time
And last for a lifetime
And never let go 'til we're gone

Love was when I loved you
One true time I'd hold to
In my life, we'll always go on

ledere nacht in mijn dromen zie ik jou, voel ik jou Daardoor weet ik dat jij verdergaat Ver over de afstand en de ruimtes tussen ons Ben jij gekomen om te laten zien dat je verdergaat Dichtbij, veraf, waar je ook bent Ik geloof dat het hart verdergaat Opnieuw, opende jij de deur En je bent hier in mijn hart En mijn hart zal verdergaan en verder Liefde kan ons een keer beroeren en een leven lang duren En nooit loslaten tot we verdwenen zijn Liefde was, toen ik je lief had Een waarachtige tijd waar ik mij aan vasthoud In mijn leven zullen wij altijd verdergaan

INTERCITY naar PASEN

Near, far, wherever you are
I believe that the heart does go on

(why does the heart go on?)
Once more, you open the door
And you're here in my heart
And my heart will go on and on

You're here, there's nothing I fear
And I know that my heart will go on
We'll stay forever this way
You are safe in my heart and
My heart will go on and on

Dichtbij, veraf, waar je ook bent
Ik geloof dat het hart verdergaat

Opnieuw, opende jij de deur
En je bent hier in mijn hart
En mijn hart zal verdergaan en verder

Je bent hier, er is niets waar ik bang voor ben
En ik weet dat mijn hart verder zal gaan
We zullen voor altijd zo blijven
Je bent veilig in mijn hart
En mijn hart zal verdergaan en verder

ZEGEN

Mededeling: EINDE VAN DE REIS

Goedenavond,

Inmiddels zijn wij aangekomen op het station Pasen. Tevens eindbestemming van deze trein.

Vergeet bij het verlaten van de trein niet uw geestelijk bagage mee te nemen.

Vergeet bij het verlaten van het station niet uit te checken.

In verband met corona zijn er helaas geen versnaperingen. Wij wensen u een prettig dag verder.

MENNO
SIMONS

*“Want een ander fundament,
dan dat er ligt,
namelijk Jezus Christus,
kan niemand leggen”
(1 Kor. 3-11)*

